

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 184. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118143200/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Minna

— To Værelser? og de skal vel være sammen?
— ja, jeg véd saamænd ikke —

— Saa skaf Dem det at vide — i to Etager, for mig gerne — men hurtigt, her er Hoteller nok i Schandau, sagde jeg barsk, idet jeg betvang en mægtig Lyst til at ruske det ene Øre af ham. Minna, der var bleven ganske rød ved hans Ufor-skammethed, saa helt forskrækket paa mig.

Oppe i andet Stokværk bøjede et kvindeligt Ansigt sig frem i Rembrandtsk Belysning. Flere Numre tonede op og ned ad Trappegangen med den forskelligste Betoning; derpaa antog vor Hausknecht pludselig en diplomatisk Stilling og indbød os med en naadig Haandbevægelse til at vove os op ad den med en gennemslidt Kokusmaatte belagte Trappe og betro os til den kvindelige Genius med Lyset, som dryppede store Stearinklatter ned paa den noget rødlig-graa Skulder af hans Diplomatkjole, alt imens han i en dyb Mavetone frembragte de to udkaarne Numre. Vi fulgte denne Opfordring efter indstændig at have paalagt ham at lade os vække til Morgentøget.

Værelserne laa ganske rigtig ved Siden af hinanden, og skønt jeg nok saa rask havde erklæret, at de for mig gerne kunde ligge i forskellige Etager, blev jeg unægtelig meget fornøjet ved dette

umiddelbare Naboskab; de stod endogsaa i Forbindelse. Jeg véd ikke, om det var tilfældigt, at vi begge samtidig satte vort Skotøj ud i Korridoren. Den var tom og mørk; kun langt henne ved en Omdrejning var der et Skær af en skjult Lampe. Vi listede os paa Hosesokker ud paa den neutrale Grund og gav hinanden et langt Kys til Godnat.

Da jeg igen var i mit Værelse og gav mig til at trække Frakke og Vest af, bemærkede jeg, at Nøglen sad i Døren ind til hendes Værelse. Denne Opdagelse satte mig strax i en tiltalende nervøs Spænding, men bragte tillige Ærgrelse og Uvilje, idet jeg erindrede det ækle Opvarter-Smil med det sammenkøbnede Griscoje. Derved kom jeg imidlertid til at erindre, hvor rød hun var bleven den Gang, jeg så ganske tydelig hendes fornærmede og forskrækkede Mine og dette Billede voldte mig et kildrende Velbehag. Jeg faldt i Staver med Vesten hængende over den ene Arm og stirrede ufravendt paa denne betydningsfulde Nøgle. Var den drejet om eller ikke? Jeg listede mig hen og rørte ved den, men turde ikke dreje den, for ikke at gøre hende forskrækket.

Jeg gik tilbage i Værelset og fortsatte Afklædningen, idet jeg dog bestandig skelede til Nøglen, ligesom jeg to Aftener iforvejen havde skelet til